Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

illud cui imago ē: ipsa coequat ei. ñ illud
imaginis suę. ubi iā ē tanta ꝯ gruentia
ꝛ pma eqlitas. ꝛ pma similitudo nul
la inter dissidens. ꝛ nullo om̃ inequlis. ꝛ
nulla ex parte dissimilis. s. adidentu
de respondens ei cui imago ē. ū ē p
ma ꝛ sūma utta. cui ñ ē aliud uuic. ali
ud intelligere. s; id qd ē intelligere;
hoc uuuere. hoc ē ei ē. Vnū omia tā
quā ubū pfectū. cui ñ deest aliqd. Et
ē ars qdā omptis atq; sapientis di. plena
omiū rationū uuentū uuiumutabilium.
Et oms unū unea, sic ipsa unū de uno, cū
q unū. Vbi nouit omia ds. q fec pipsū.
Et ido cū decedant ꝛ succedant tempa.
ñ decedit aliqd t succedit scientie di.
Non enī hec q certata s ido seuunt ado
qa facta s. ac ñ potꝯ ido facta s, t muta
bilia. qa immutabilit ado seuunt. Ille
q ineffabilis qdā ꝯ plecus pats ꝛ imagi
nis. ñ est sine pfectione; sine caritate; si
ne gaudio. Illa q dilectio, delectatio, fe
licitas, t beatitudo si tam aliq uoce dig
ne dr: ē unitate ips ses. ñ genit. s; ge
nitoris genitiq; suauitas. in genitu lar
gitate atq; ubitate pfundens oms cre
aturas, p captu ex, ut ordine suū tene
ant. ꝛ locis sius acquescant. Hec q omia
q arte diuina facta s. ꝛ unitate qndā
in se ostendit, q spem, ꝛ ordine. Q cqd ⁊.
hoc unū aliqd ē, sic s nature corpū.
ingeniaq; animax, ꝛ aliq spe ꝯ sideratā sic
s figure t qlitates corpox, doctne ut ar
tes aiax. q ordine aliqm petit aut
tenet. sic s pondera, t collocationes
corpū. atq; amores aut delectationes
animax. Oportet q ut creatore pea
q facta s intellecta ꝯ spicientes, trini
tate intelligam. cui in creatura qm
diguū ē apparet uestigiū. Inulla enī tni
tate sūma, origo ē rerū oium. ꝛ pfectis
sima pulchritudo. ꝛ beatissima delecta
tio. Itaq; illa ta. ꝛ a se inuicē dominari
uidentur. ꝛ in se infinita s. Ita ꝛ singla s
in singlis, ꝛ omia in singlis. ꝛ singla in sin
gulis omib. ꝛ oia unū. Qui uidet hoc, t ex
parte t p speculū ꝛ in enigmate; gaude
at ꝯ gnoscens dm. ꝛ sic dm honorat. ꝛ grias
agat. Qui aū ñ uidet, tendat p pietate
aduidendū. ñ p cecitate ad caliginandv.
quo unde ē ds. s; tam tnitas. Hec ꝯ fuse
accipiendū ē. ex q omia. p que oia. in q
omia. nec dis mutis. s; ipi gla in sela s. A.

Quia q ds oia Ex libro de natura boni.
q ñ de se genuit. s; p ubū suū fec. ñ de his
reb q ia erant. s; de his q omino ñ erant.
hoc ē de nichilo fecit. ita dic apls. Qui uo
cat ea q ñ s, tanqm sint. dpti aū in libro
machabeorꝯ, septū ē. Oro te fili, respice
ad celū ꝛ tram. ꝛ oia q in eis s. Vide ꝛ
scito, qa ñ erant. ex qb; fecit nos dns ds.
Et illud qd in psalmo septū ē. Ipse dixit
ꝛ facta s. Manifestū ē. qd ñ de se ista ge
nuerit. s; in ubo atq; impio fecerit. Q d
aū ñ de se, utriq; de nichilo. Non enī
erat aliud unde faceret. De q aptissime
apls dic. Quo ex ipso, ꝛ p ipsū, ꝛ in ipso s
omia. Ex ipso aū ñ hoc significat, qd de
ipso. Q d enī de ipso ē, potꝯ dici ex ipso.
Non aū omne qd ex ipso, recte dr de ipo.
Ex ipso enī celū ꝛ tra, qa ipse fec ea, ñ aū
de se ipso. qa ñ de substantia sua, sic aliqs
homo si gignat filiū. ꝛ faciat domū. ex
ipso fili. ex ipso dom. s; fili de se ipso. do
mus de tra ꝛ ligno. S; hoc q homo ē, q ñ
potꝯ aliqd ex de nichilo facere. Ds autē
ex q omia, p que omia, in q oia. ñ op ha
bebat aliq matria, qm ipse ñ fecerat, ad

Q ex. ex. de.